

בוא מציטא

מודה במקצת

טענה של נתבע בה הוא מודה בחלק מדברי התובע. כדי שהטענה תתקבל בבית דין, על הנתבע להישבע על החלק בדברי התובע שבו הוא אינו מודה.

משועבד

מתאר חפץ הנתון לרשות המלווה בתורת משכון למקרה שהחוב לא יוחזר.

חליפין

מדרכי הקניין המתקיים על ידי פעולה סמלית המהווה הסכמה של שני הצדדים. אחד מהצדדים מרים חפץ ובכך מתבצע הקניין.

ברי ושמא

מצב בו שני אנשים טוענים טענות, כאשר אחד בטוח בטענתו (ברי) והשני בספק (שמא).

שומר חנים

אדם השומר על רכושו של אדם אחר שלא בתמורה לתשלום. השומר חנים פטור מתשלומי נזק על החפץ בכל מקרה למעט מקרים בהם הייתה פשיעה (רשלנות) מצדו.

שומר שכר

אדם השומר על רכושו של אדם אחר בתמורה לתשלום. השומר שכר פטור מתשלומי נזק במקרים של אונס, אבל חייב במקרים של פשיעה, גניבה או אבידה.

שואל

אדם הלוקח ברשות חפץ (או בהמה) מאדם אחר על מנת להשתמש בו ולהחזירו בהמשך, ללא תשלום. השואל מתחייב בתשלומי נזק בכל מקרה אלא אם כן נשבר החפץ (או מתה הבהמה) תוך כדי השימוש בו.

שוכר

אדם הלוקח ברשות חפץ מאדם אחר על מנת להשתמש בו ולהחזירו בהמשך, בתשלום. בניגוד לשומרים האחרים, השוכר לכאורה לא מופיע בפסוקים אבל מופיע במשנה כאחד מ"ארבעת השומרים". יש מחלוקת בין ר' יהודה לר' מאיר אם דיני השוכר כשומר חנים או כשומר שכר.

שבועת השומרים

שבועה של שומר שפטור מלשלם במקרים בהם נגרם נזק למה ששומר עליו. השומר צריך להישבע על שלושה דברים; שהחפץ איננו ברשותו, שלא פשע בעת השמירה עליו ושלא השתמש בחפץ. במידה והשומר נשבע הוא פטור מלשלם על הנזק.

שליחות יד

כאשר שומר חנים או שומר שכר משתמש בחפץ עליו הם שומרים, או אפילו רק מגביהים אותו.

בוא מצי'עא-118 דפ'ים

כ"א אדר א' תשפ"ד - כ' סיון תשפ"ד | 1.3.24 - 26.6.24

הקדש

כל דבר שאדם נודר מרכושו לצורך המקדש וקורבנותיו, ובכך לא יכול לעשות בו שימוש אחר.

אונאה

אונאת ממון היא מכירה במחיר גבוהה או קנייה במחיר זול בצורה משמעותית תוך ניצול אי ידיעת הצד השני. אונאת דברים היא גרימת צער לאדם על ידי דיבור.

נכסי צאן ברזל

נכסים בבעלות האישה אשר הופכים לרכוש הבעל בעת הנישואין. נכסים אלו מצויינים בכתובה והבעל חייב באחריותם, כך שאם התייקרו או הוזלו - בגירושין או במות הבעל הם חוזרים לאישה בערכם המקורי שהיה בעת הנישואין.

ריבית

יש כמה סוגים שונים של ריבית. ריבית קצוצה, שהיא אסורה מן התורה, זאת ריבית שנקבעה מראש על הלוואה. ריבית מוקדמת, שהיא אסורה מדברי סופרים, היא ניתנת לפני ההלוואה, כביכול בלי קשר אליה (אלא כמתנה). ריבית מאוחרת היא כמו ריבית מוקדמת רק שהיא ניתנת לאחר ההלוואה. אבק ריבית מתאר את כלל איסורי הריבית שהם לא מהתורה.

אריס

אדם העובד בשדה של בעל הבית ותשלום משכורתו הוא אחוז מסוים מתוצרת יבול השדה.

סימון דפים שנלמדו:

יג	יב	יא	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב
כה	כד	כג	כב	כא	כ	יט	יח	יז	טז	טו	יד
לז	לו	לה	לד	לג	לב	לא	ל	כס	כח	כז	כו
מט	מח	מז	מו	מה	מד	מג	מב	מא	מ	לט	לח
סא	ס	נס	נח	נז	נו	נה	נד	נע	נב	נא	נ
עג	עב	עא	ע	סט	סח	סז	סו	סה	סד	סג	סב
פיה	פיז	פג	פב	פא	פ	עט	עח	עז	עו	עה	עד
צז	צו	צה	צד	צג	צב	צא	צ	פט	פח	פז	פו
קט	קח	קז	קו	קה	קד	קג	קב	קא	ק	צט	צח
		קיס	קיח	קיצ	קסז	קסו	קיד	קיג	קיב	קיא	קי

הדרן עלך מסכת בנא מצי'עא!

